

Η "ΒΙΒΛΟΣ ΤΟΥ ΔΙΑΒΟΛΟΥ,,

Το περιεργότερον βιβλίον του κόσμου εἶνε ἡ λεγομένη «Βίβλος τοῦ Διαβόλου» ἀποτεθειμένη ἐν τῇ Βασιλικῇ Βιβλιοθήκῃ τῆς Στοκχόλμης. Εἶνε χειρόγραφος ἐπὶ περγαμηνῆς. Ἔχει διαστάσεις καταπληκτικὰς, ἦτοι πλάτος ἡμίσεως μέτρον καὶ μήκους 90 ἑκατοστών. Ἀποτελεῖ δὲ τοιοῦτον ὄγκον καὶ ζυγίζει τόσον βάρος, ὥστε πρὸς μετακίνησιν καὶ μεταφορὰν αὐτοῦ, ἀπαιτοῦνται τρεῖς τοῦλάχιστον σιτταροὶ ἄνδρες. Ὑπελογίσθη ἄλλως τε ὅτι, ὅπως ἀπαρτισθῇ ὁ γίγας αὐτός τῶν βιβλίων, ἐχρειάσθησαν ἑκατὸν ἐξήκοντα δοραὶ ὄνων! Σύγκειται ἤδη ἐκ 309 σελίδων ἀντὶ τῶν ἀρχικῶν 316, καθόσον αἱ ἄλλαι ἐπτὰ ἔχουν κλαπῆ κατὰ καιροῦς. Ἐκάστη σελὶς διαιρεῖται εἰς δύο στήλας. Τὰ γράμματα εἶνε γοτθικά, ἐξόχως καλλιγραφημένα. Ὅλα δὲ τὰ κεφαλαῖα στοιχεῖα εἶνε χρυσᾶ διακόσμητα ἀπὸ κομφᾶς μινιατούρας.

Τὸ ἐξώφυλλον ἀποτελεῖται ἐκ ξύλου δρυὸς χρυσοποικίλου διὰ γραφῶν. Τὸ δὲ περιεχόμενον ἐπίσης περιεργόν. Κατ' ἀρχὰς ὑπάρχει ὀλόκληρος ἡ Παλαιὰ καὶ ἡ Καινὴ Διαθήκη κατόπιν αἱ ἐβραϊκὰ ἀρχαιότητες· εἶτα τὸ «Μπέλλουμ Γιαοντάϊκουμ». Ἐπειτα ἔπονται διάφορα ἀποσπάσματα ἐκ τῶν ἔργων τοῦ ὀνομαστοῦ Ἰσπανοῦ θεολόγου Ἰσιδώρου τοῦ ἐκ Σεβίλλης θανόντος τῷ 636, καὶ τοῦ Ἰωαννίου Γιοχανέξ. Ἀκολουθοῦν τὰ Χρονικά τοῦ Κοσμᾶ, διάφοροι προσηχαί, ἡμερολόγιον, νεκρολογία σχετικαὶ μὲ τὴν ἱστορίαν τῆς Βοημίας, καὶ διάφοροι ἀφορισμοὶ καὶ ἐξορκισμοὶ πρὸς θεραπείαν τῶν νόσων καὶ πρὸς ἀνακάλυψιν τῶν κλεπτῶν.

Τὸ ἡμερολόγιον τελειώνει εἰς τὸ 1224, ἀλλ' ὑπολογίζεται ὅτι τὸ χειρόγραφον ἐγράφη ἀπὸ τοῦ 1224 μέχρι τοῦ 1239. Τὸ πρῶτον μέρος τοῦ βιβλίου, ὅπερ θεωρεῖται καὶ σπουδαιότερον, ὑποτίθεται ὅτι εἶνε προγενέστερον κατὰ δύο περίπου αἰῶνας, ὅτι δηλαδὴ ἐγράφη μεταξὺ τοῦ ἑνεακοσιοστοῦ καὶ χιλιοστοῦ ἔτους μ. Χ.

Δὲν εἶνε εἰσέτι ἐξηκριθωμένον ποῦ καὶ παρὰ τίνων ἐγράφη ἡ «Βίβλος τοῦ Διαβόλου». Ἐκ τινῶν σημειώσεων ὁμως εὕρισκομένων

ἐνιαχοῦ τῶν σελίδων τοῦ τεκμαίρεται ὅτι ἐγγράφη εἰς τὸ βοημικὸν μοναστήριον τοῦ Ποδλαρίτζ, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν κυριότητα ἀνήκεν ἐπὶ ἀρκετοὺς αἰῶνας, καὶ ὅτι ἐπωλήθη ὕστερον ὑπὸ τῶν μοναχῶν εἰς τοὺς βενεδικτίνους τοῦ Μπαουναίου.

Μέχρι τοῦ ἔτους 1648 ἡ «Βιβλος τοῦ Διαβόλου» ἔμενεν ἐν τῇ Αὐτοκρατορικῇ Βιβλιοθήκῃ τῆς Πράγας, ὅπου εἶχε μετενεχθῆ διαταγῇ τοῦ Αὐτοκράτορος Ῥοδόλφου τοῦ Β'. Ἀλλὰ κατὰ τὴν πολιορκίαν τῆς Πράγας ὑπὸ τῶν Σουηδῶν περιήλθεν εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ στρατηγοῦ Κοένισμαργ, ὅστις τὴν ἀπέστειλεν εἰς τὴν Σουηδίαν. Βραδύτερον προσεφέρθη εἰς τὴν βασιλίссαν Χρηστίναν, ἣτις τὴν ἐτοπθέτησεν ἐν τῇ Βασ. Βιβλιοθήκῃ τῆς Στοκχόλμης, ὅπου καὶ εὑρίσκειται μέχρι σήμερον.

Κατὰ τὴν ἱστορικὴν πυρκαϊάν τοῦ Βασιλικῆς Ἀνακτόρου τῆς Στοκχόλμης τὸ περίεργον αὐτὸ βιβλίον εἶχεν ὑποστῆ σοβαρὰν βλάβην ῥιφθὲν διὰ τοῦ παραθύρου εἰς τὴν ὁδὸν πρὸς διάσωσιν ἐκ τοῦ πυρός. Πρὸς ἀποφυγὴν δὲ τῆς ἐκάστοτε διενεργουμένης κλοπῆς τῶν σελίδων τοῦ εἶχε σφηνωθῆ ἐπ' αὐτοῦ χονδρὸς χρυσοῦς δακτύλιος, χρησιμεύων ὅπως ἀναρτᾶται κρεμάμενον ἀπὸ τῆς ὀροφῆς δι' ἀλύσου ἀσφαλιζομένης διὰ στερεοῦ κλειδίου.

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΟΙ

ΑΡΧΑΙΑΙ

Ἀκαίριος πρόξενος
εἰς ἑαυτὸν ἀφορᾷ.
Ὁ γραμμάτων ἄπειρος
οὐ βλέπει βλέπων.
Ἄν μὴ κρεας παρῆ
στερκτέον τῷ ταρίχῳ.
Λύκου ἐμνήσθης,
πάρεστιν οὖτος.
Αἶψ οὐπω τέτοκεν, ἐρι-
φος δ' ἐπὶ δώματα παίζει
Μέτρον ὕδωρ πίνοντες,
ἀμέτρον μάζαν ἔδοντες.
Πολλοὺς ἢ πλεονεξία
εἰς ὄλεθρον ἤγαγε.
Οὐκ ἀεὶ ποταμὸς
ἀξίνας φέρει.

ΝΕΩΤΕΡΑΙ

Ἀνυπαντρός προξενητής
= γιὰ λόγου του γυρεύει.
Ἄνθρωπος ἀγράμματος,
= ξύλον ἀπελέκητον.
Στὴν ἀναβροχιά
= καλὸ 'ν' καὶ τὸ χαλάσι.
Κατὰ φωνή
= κι' ὁ γάϊδαρο.
Ἄκόμα δὲν τὸν εἶδαμε,
= Γιάννη τὸν ἐβγάλαμε.
Ἄκριβὸς στὰ πιτοῦρα
= καὶ 'φθηνὸς στ' ἀλεύρι.
Τὸ πολὺ τὸ διάφορο
= τρώει καὶ τὸ κεφάλι.
Τὸ ποτάμι κάθε μέρα
= κ' ἄτσουρα δὲν κατεβάζει.